

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.D. Iacobi Marchantii, Pastoris Et Decani Covviniensis
SS. Theolog. Professoris, Rationale Evangelizantivm**

Marchantius, Jacobus

Coloniae Agrippinae, 1661

De Evangeliiis in Ecclesia legi solitis per Dominicas Adventus. Præfatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56372](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56372)

TRACTATUS II. DE EVANGELIIS IN DOMINICA ADVENTVS.

PRÆFATIO.

Uplio modo ad se Deus solet peccatores attrahere; amore scilicet & timore: amore, quasi funiculis Adæ & vinculis beneficentiæ, suaviter allicitur timore, quasi iunibus duris minarum severitate intertextis, fortiter trahit & compellit.

Cum itaque de primo adventu Domini iam tractaverimus, qui pietatis plenus est, ideoque suaviter attrahens Adæ filios: *Fidelis enim sermo & omni acceptione dignus, quia Iesus Christus venit peccatores salvos facere.* Nunc tractandum est de adventu secundo, qui rigoris plenus est, ideoque conuenit & compellit eos qui lenitate vix trahuntur. Illius memoriam proponit frequenter Ecclesia per Dominicas Adventus; quia & signa in Sole & Luna cum terrore futuro representat, & vocem Joannis clamantem in deserto proponit, quæ ignem, securum, ventum labrum Judæis inculcat. De hoc Judicis adventu multa prodiximus in horro Pastor. Tom. 1. Tract. 3. de quibus pauca hic in ordinem redigenda sunt juxta textum Evangelicum. Deinde aliqua subiiciemus de Epistola S. Pauli intro Adventus legi solita, quia continet præclarum exhortationem omnibus Christianis perutilem.

DOMINICA I ADVENTVS.

Erunt signa in Sole, Luna, & Stella, &c. Luc. 21.

LECT. I.
Tripartita:

PARS I.

De misericordia & justitia Dei.

Psal. 100

S. Augustinus in Psal. 100

Misericordia semper præcedit Iudicium Dei.

Duae sunt in Deo perfectiones, quæ sibi mutuo adversari videntur. Misericordia & Justitia sunt tamen velut sorores coniunctissimæ & confœderatissimæ, quarum una nunquam est sine altera; & utriusque laudes ab initio sæculi usque ad finem à filijs Adæ sunt decantandæ. *Misericordiam & Iudicium cantabo tibi Domine.* Nec misericordiam vult cantare sine iudicio, nec iudicium sine misericordia, quandoquidem hæc in Deo semper inveniuntur conjuncta: quia nec in bonitate misericordia perditur, nec in severitate bonitas. Sed prius tamen misericordiam quam iudicium vult cantare: non enim dicit, Iudicium & Misericordiam cantabo tibi, sed Misericordiam & Iudicium, quia semper Misericordia præcedit Iudicium. Attendendum id in particulari.

1. Præcessit Misericordia in Angelis, dum eos in celo creat cum sublimibus gratiæ donis: simul enim erat in eis condens naturam, & largiens gratiam, ut ex S. Augustino loquitur Theologi. Postmodum sequitur Iudicium, dum illi ingrati donis contra donantem superbe sese extulerunt, ideoque de celo in abyssum conuerunt. Metito ergo cum Psalte hic dicimus, *Misericordiam & Iudicium cantabo tibi Domine.*

1. 3. Th. 1. p. 2. 62. 4. 3.

2. Præcessit misericordia in homine, dum ad similitudinem Dei creatus est, in loco voluptatis constitutus; declaratus uniuersis orbibus Dominus iustitiæ originalis dote adornatus. Postmodum sequitur iudicium, quia cum in honore esset, non intellexit, post tot favores Dei facillimum præceptum transgressus, unde è loco voluptatis eiectus est Angelico ministerio; & flammico gladio, (iustitiæ divinæ præferente symbolum) ad introitum paradisi collocato, ne regrederetur impediens. Iterum igitur hic, *Misericordiam & Iudicium cantabo tibi Domine.*

2. Gen. 3.

3. Præcessit misericordia diluuiam, dum centum annis aurea monetur Noë de arca, simulque constituitur Præco penitentia, ut à peccatis omnes deterreat. Sed cum monita iusti Noë, diuinamque vocem homines illi viam corruptæ carnis sectantes, despicerent, sequitur severum Iudicium, uniuersa cataclismo orbem inundante, *Misericordiam & Iudicium cantabo tibi Domine.*

3. Gen. 7.

4. Præcessit misericordia ante conflagrationem Sodoma, nam lento gradu procedit Dominus, patienter expectans si forte conuertantur; *Descendam inquit, & videbo, si clamorem qui venit ad me, opere compleuerint;* ideo dicit, *Num Abraham celare poterit quæ facturus sum?* Scio quod præcepturus sit filijs suis, ut custodiant viam Domini. Propterea etiam intercessorem eum esse permittit; & si decem fuerint iusti, liberationem omnium promittit. Sed quia decem iusti non fuerunt, sequitur iudicium in vudicta ignis, commixtum tamen misericordiam, dum Loth & familiam ejus liberat, urgens & cogens eum exire, dum etiam propter preces ejus urbs S. goi servatur. Quid igitur? Nonne etiam hic *Misericordiam & Iudicium cantabo tibi Domine.*

4. Gen. 18.

5. Præcessit misericordia ante Ægyptij populium Rege suo submersionem: quia & mul. ones rogatus fuit per Moysen, ut divino pateret præcepto dimittendo Israëliticum populum; & celestibus pro-

5.